

सप्तमोऽङ्कः ।

(नेपथ्ये ।)

लब्ध्वा साम्राज्यलक्ष्मीं निजभुजविजितां किञ्च कान्तां वियुक्तां
स्वीयां प्रेष्ट्यां कयाधुं दनुजपरिवृढो गाढनिद्रावशोऽभूत् ॥

सोऽयं प्रातः सहर्षं त्वरितमुपगतैर्बोधितो बन्दिवर्गैः

प्राप्तः स्वोद्यानशोभासुखमनुभवितुं सोष्ट्रगन्धोऽरुणाक्षः ॥१॥

(ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टो हिरण्यकशिपुः ।)

(प्रविश्य ।)

हिरण्यकशिपुः - सखे पश्य पश्य ।

निरलसजनविद्येवोन्नता पङ्कजश्रीर् -

गुणिन इव सुदेशे मोदमायन्ति भृङ्गाः ॥

सुनृपतिरिव सूर्यो मोदयत्याशु लोकान्

धनमिव सुकृतीनां सार्थतामेति चक्षुः ॥२॥

उष्ट्रगन्धः - (सस्मितम् ।) महाराज एवमेव परम् अद्यतननिशा कीदृशी संवृत्ता ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितम् ।) (सौख्यस्मरणमभिनीय ।) सखे किं कथयामि ।

क्रूरतपःसम्भूतं लोकभ्रमणोत्थमुग्रदुःखं मे ॥

नष्टं प्रियाङ्गसङ्गात्प्राप्ता पुष्टिः प्रियाधरामृततः ॥३॥

तेन किं वर्णयाम्यद्यतननिशायाः सौभाग्यम् ।

उष्ट्रगन्धः - (सशिरःकम्पम् ।) एवमेव यदाह महाराजः । अद्यावयोस्तौल्यं संवृत्तम् ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितम् ।) कथमिव ।

उष्ट्रगन्धः - महाराजेन न ज्ञातम् ।

हिरण्यकशिपुः - नहि नहि कथय ।

उष्ट्रगन्धः - महाराजेन त्वन्तःपुरे देव्या सह शय्यासुखमनुभूय निद्रावशेन
पारितोषिकलिप्सुबन्दिवर्गगिरा प्रबुद्धम् । मया बहिःपुरे मत्कुणावल्या

सह खट्वासुखमनुभूय निद्रावशेन वीभत्सलिप्सुकाककुलकलकलेन प्रबुद्धं
प्राप्तं चाप्युद्यानशोभामवलोकयितुम् ।

हिरण्यकशिपुः - (सोपहासम् ।) अहो तौल्यम् ।

उष्ट्रगन्धः - (निपुणं निरीक्ष्य ।) नहि नहि आधिक्यमस्ति ।

हिरण्यकशिपुः - कीदृशं तत् ।

उष्ट्रगन्धः - न जाने महाराजस्तु देवीसहचरोऽपि केन हेतुना सक्षताङ्गः अहं
तावदेकोऽपि अक्षताङ्गः ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितम् ।) सत्यमुक्तं परं किं त्वं निष्परिग्रहः ।

उष्ट्रगन्धः - (साञ्जलिबन्धम् ।) नहि नहि महाराजस्य कृपया सर्वोऽपि
दासीजनोऽस्ति ममैव परिग्रहस्तेन सपरिग्रहोऽहं कृतमनया शङ्कया ।

हिरण्यकशिपुः - (सोपहासम् ।) रे निस्त्रपः सञ्जातोऽसि येनैवं प्रलपसि ।

उष्ट्रगन्धः - हुं महाराजस्य प्रसादेन ।

हिरण्यकशिपुः - धिङ्मूर्खं कथमिव ।

उष्ट्रगन्धः - त्रपापरवशस्तु भीरुर्भवति अहं तु महाराजस्य प्रसादेन निर्भयस्तेन निस्त्रपः
सञ्जातः । (इति करतालं दत्त्वा नृत्यति ।)

हिरण्यकशिपुः - (तं करे धृत्वा ।) अलमुपहासप्रसङ्गेन स्वधर्माचरणमुख्यकाले प्रातःकाले।

उष्ट्रगन्धः - तर्हि किं करोमि ।

हिरण्यकशिपुः - पश्य तावत्प्रातःकालस्योद्यानस्य च रामणीयकमतिमात्रम् ।

उष्ट्रगन्धः - हुं पश्याम्युभाभ्यां नेत्राभ्यां महाराजस्याज्ञया । (इत्यङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां
नेत्रे प्रसार्य परिपश्यन् ।) पवमानप्रभावेण वृद्धतापसा इव वृक्षाः कम्पन्ते
पतन्ति च तत्कचचया इव तत्पुष्पप्रकराः अशमसङ्गा इव निपतन्ति
फलसमूहाश्च क्षुधार्दिता अतिदरिद्रबालका इव कुर्वन्ति कोलाहलं
शकुन्ताः भिक्षुक इव कुरुते करप्रसारं प्रभाकरः प्रभाते प्रभोः पुरस्तात्
पश्यतु महाराजः ।

हिरण्यकशिपुः - अहो वर्णनवैदग्ध्यं वैधेयाधिपतेः । यत्सरसोऽपि पदार्थो नीरस इव
भासते श्रवणेन तेन कृतं कृतमनेन वाग्विभवेन ।

उष्ट्रगन्धः - हुम् एवं चेत्किं करोमि ।

हिरण्यकशिपुः - शृणु तावद्रामणीयकं वर्णयामि ।

उष्ट्रगन्धः - हुं तर्हि श्रोतुकामोऽहम् ।

हिरण्यकशिपुः -

सरलसमीरणतरलाः स्कन्धकराः पर्णकर्णतालयुताः ॥

मञ्जरिदन्ताकलिताः कुसुममदाम्बुप्रवर्षिणो नीलाः ॥४॥

वितता वृद्धाश्च तुङ्गाः क्षितिजाता भान्ति संस्थिताः परितः ॥

बालोद्यानं गोप्तुं मदनमहीशस्य करिवराः किन्नु ॥५॥

यद्वा लतिकाश्लिष्टाः पत्त्रिकुलालापभाषिणो रम्याः ॥

सुमनोगुच्छवतंसा विलासिसाम्यं प्रदर्शयन्त्येते ॥६॥

उष्ट्रगन्धः - अहह भ्रान्तोऽहम् एते करिणो विलासिनो वा ।

हिरण्यकशिपुः - धिङ्मूर्ख एते वृक्षाः ।

उष्ट्रगन्धः - हुम् एवं चेन्मिथ्याभाषी महाराज इत्यद्यैव बुद्धम् ।

हिरण्यकशिपुः - रे नहि नहि वाक्चातुर्यमिदम् । शृणु तावत्

बहुतरकुसुमाच्छन्नस्वाधोदेशास्तु सूचयन्त्येते ॥

छत्राकृतिका नृपतेः कुसुमशरस्यात्र संस्थितिं मोदात् ॥७॥

(किञ्चिदग्रतो गत्वाऽङ्गुल्या निर्दिश्य।)

मार्दवसौरभवर्णेर्देव्या पाटललता जिता तस्मात् ॥

कण्टकितेयं नूनं पश्य सखे त्वं मृषा न मे वाणी ॥८॥

उष्ट्रगन्धः - महाराज एवमेव अहमपि कण्टकितोऽस्मि । (इति अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां
शमश्रूणि दर्शयति ।)

हिरण्यकशिपुः - रे विकलोऽसि किम् ।

उष्ट्रगन्धः - हुम् आनन्दविकलोऽस्मि ।

हिरण्यकशिपुः - कुतः ।

उष्ट्रगन्धः - यतो महाराजेन देव्या च त्रिलोकी जिता ।

हिरण्यकशिपुः - रे मुखर अस्माभिस्त्रिलोकी जितेति सर्वैरनुभूतं न तु देव्या जितेति ।

उष्ट्रगन्धः - नहि नहि उभाभ्यां मिलित्वा जिता ।

हिरण्यकशिपुः - कथमिव ।

उष्ट्रगन्धः - चराणि सर्वाण्यपि महाराजेन जितानीति प्रसिद्धं स्थावराणीमानि च देव्या जितानीति महाराजेनैव प्रतिपादितमिति तथा ब्रवीमि ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितम् ।) अहो सुष्ठु समर्थितं परं साम्प्रतं वर्णनामृतपाने वाग्रोधं वृथा मा कृथाः ।

उष्ट्रगन्धः - हुं तर्हि भित्तिरिव तूष्णीं भूत्वा शृणोमि ।

हिरण्यकशिपुः - (पदान्तरं गत्वा ।)

चम्पकके तकके सरकुसुमसमुत्थं परागपटलमिदम् ॥

ससुगन्धं सौवर्णं कुरुते व्योमाङ्गणं रवेः किरणैः ॥९॥

(पुनरग्रतो गत्वा ।)

धीरसमीरसमीरणचलकदलीकुलानि मन्येऽहम् ॥

सूर्यकराक्ताँश्चपलान् अभिनववारिप्रपूरितान् मेघान् ॥१०॥

(किञ्चिदग्रे गत्वा ।)

सखे पश्य तावदच्छाच्छस्फटिकचयरचितप्रान्तनितान्तकान्तं विविध-
विकचवनरुहसमूहसुषमातिरेकेण नेत्रासेचनकं तन्मरन्दामन्दरसनरसिक-
ललल्लोलम्बलीलाझङ्कृतिमुखरं तारमणिप्रतिमनिर्मलशिशिरसुरभि-
सलिलैर्लीलोचितं बहुवर्णविचित्रतरशफरीगणचरणमनोज्ञं निजचञ्चु-
पुटच्युतमुक्ताफलपटलं स्वीयकान्त्या भर्त्सयतां राजहंसानां कलरव-
प्रतिरवमुखरितं प्रतीराकल्पकल्पानल्पस्वर्णजातिजातिमल्लिकादिम-
कुसुमस्तबकसौष्ठवाढ्यं कुल्याकुलमलङ्करोति बालोद्यानम् । तदुपकण्ठे

किल कनकलतावलितमण्डपिका बालोद्यानमण्डनभूताऽगणितमणि-
गणकिरणकिर्मीरितमृदुतरवेदिकाऽऽवेदयति दर्शनमात्रेण स्थिति-
सुखम् ।

उष्ट्रगन्धः - ममापि पादौ परिभ्रमणेन प्रपीडितावित्यलङ्करोतु एनां वेदिकां महाराजः ।

हिरण्यकशिपुः - (तथा कृत्वा । सूर्यमवलोक्य ।)

प्राचीं रागवतीं कृतकराभिमर्शां प्रसाधयितुमेषः ॥

बहुपुष्पाढ्ये कुरुते बालोद्याने करप्रसारं किम् ॥११॥

यद्वा ।

दृष्ट्वा मां चण्डकरं प्राचीरागान्वितं ध्रुवं छाया ॥

लीनेत्येतां धर्तुं बहुकरविसृतिं करोति मिहिरोऽयम् ॥१२॥

अथवा ।

नागैर्द्विजैर्निषेव्यः सुमनःश्लाघ्यः सुपत्रकः सूचचः ॥

स्वच्छायामोदकरः सुरवर्त्मनि चन्दनद्रुमः सूर्यः ॥१३॥

अथवा ।

सञ्चारयति सदेमां सूर्याह्वां हस्तदीपिकां कालः ॥

सुरवर्त्मनि तज्जन्यां जननिचयो दृश्यते तमःकपटात् ॥१४॥

उष्ट्रगन्धः - किञ्चिद्विज्ञाप्यमस्ति ।

हिरण्यकशिपुः - कथय ।

उष्ट्रगन्धः - महाराजवर्णितेषु पदार्थेष्वेकस्मादपि पदार्थाद्विन्दुरपि नो निपतितः ।

हिरण्यकशिपुः - बिन्दोर्निपतनस्य किं कारणम् ।

उष्ट्रगन्धः - महाराजेन पूर्वं भणितं यत्त्वद्वर्णनेन सर्वोऽपि पदार्थो नीरस इव भासते
परं महाराजवर्णितेष्वेतेष्वेकस्मादपि बिन्दुरपि नो निपतितस्तत्किम् ।

हिरण्यकशिपुः - (सन्यक्कारम् ।) धिग्वैधेय । सरसो नाम रसोद्दीपकः स पदार्थो भवति ।

उष्ट्रगन्धः - एवं चेद्दीपको मन्मुखे मा तिष्ठतु वरं नीरसत्वम् ।

हिरण्यकशिपुः - रे जाल्म उद्दीपको नाम प्रोल्लासकः न तु दीपकः ।

उष्ट्रगन्धः - एवं चेत्समञ्जसम् । (ऊर्ध्वमवलोक्य ।) महाराज ज्वलत्काष्ठप्रपूरितां
चुल्लीं वास इव प्रच्छादयत्युष्णाभीषुमभ्रम् ।

हिरण्यकशिपुः - (सहासम् ।) रे किं चित्रमत्र वर्षर्तौ । पश्य ।

क्षणाच्चण्डायते सूर्यः क्षणाच्चन्द्रायते पुनः ॥

औष्ण्यादभ्राच्च वर्षर्तौ चलहत्सङ्गतो यथा ॥१५॥

उष्ट्रगन्धः - हुं तथैवानुभूयते । (पुनरूर्ध्वमवलोक्य ।) आश्चर्यम् आश्चर्यं मेघा
अपि महाराजभयान्मूत्रमुद्गिरन्ति ।

हिरण्यकशिपुः - (सहासम् ।) रे मुखरापसद सुखितजनमानसानन्ददायिनी वृष्टिरियं
समागता परमहमेवं मन्ये ।

(युगम् ।)

मदलङ्करणे निरता रविशशिताराः समुज्ज्वला एतैः ॥

मलिनतरैर्ननु जलदैर्नीता मालिन्यमुन्नताः सहसा ॥१६॥

इत्याकाशः सरसावसरे चिन्तापरो मुहुर्मलिनः ॥

विघटितधन इव मनुजो रोदित्यासारकपटेन ॥१७॥

अथवा ।

मय्येव विश्वं निखिलं च भूतेष्वाद्योऽहमस्मि प्रथितस्तथापि ॥

शून्यं वदन्तीति विचिन्त्य रोदित्याकाश आसारमिषेण पश्य ॥१८॥

उष्ट्रगन्धः - हन्त हन्त कृपालुः खलु महाराजस्तेन समाशवासनीयोऽयम् ।

हिरण्यकशिपुः - रे मूर्ख वाक्चातुर्यामिदमिति पूर्वोदितं नानुसन्धत्से ।

उष्ट्रगन्धः - (कर्णं धृत्वा ।) हुं हुं विस्मृतं मया ।

हिरण्यकशिपुः - शृणु ।

विद्युज्ज्वालबृहत्तापद्रवीभूतस्य साम्प्रतम् ॥

आकाशमुकुरस्यायं धारापातः प्रदृश्यते ॥१९॥

(पुनरुद्धर्वमवलोक्य ।)

ताम्राभ्रपटलं भाति नवाम्बुदसमुच्चये ॥
प्रक्षिप्तं शीतलीकर्तुं तप्तताम्रं नु पल्वले ॥२०॥

(सर्वतोऽवलोक्य सस्मितम् ।)

रे पुरुषपशो सर्वेभ्यः पदार्थेभ्यः सरसतया निपतन्ति बहवो बिन्दवस्तान्
विलोक्य स्वविलोचनाभ्याम् ।

उष्ट्रगन्धः - (अद्भुततर्जनीभ्यां नेत्रे प्रसार्य ।) हुं विलोकयामि महाराजस्य भयेनैतद्भूत्
न तु वर्णनेन ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितं करतालं दत्त्वा ।) रे धूर्तधुरन्धरोऽसि ।

उष्ट्रगन्धः - (सशिरःकम्पम् ।) हुं महाराजस्य सङ्गतेः प्रभावः ।

हिरण्यकशिपुः - (सस्मितं तूष्णीं तिष्ठति ।)

(ततः प्रविशति पटाक्षेपेण कञ्चुकी ।)

(प्रविश्य ।)

कञ्चुकी - विजयतां महाराजः । निवेदयति सर्वोऽपि परिजनः स्नानोपकरणानि
सज्जानि तानि सफलीकरोतु महाराज इति ।

हिरण्यकशिपुः - भद्र समयोचितमेव निवेदितम् । भद्र उष्ट्रगन्ध एहि स्नानादिक्रियां
निर्वर्तयावः ।

उष्ट्रगन्धः - स्नानादिक्रियां निर्वर्तयतु महाराजः । अहं तु यदा जातस्तदैव स्नातः
परं भोजनोपकरणानि मम सज्जानि तानि सफलीकर्तुं गच्छामि ।

(इति निष्क्रान्तौ ।)

(मिश्रविष्कम्भकः ।)

(नेपथ्ये ।)

सम्मार्ज्यं नव्यागुरुतोयसिक्तं

सभास्थलं मंक्षु विधाय किञ्च ॥

सिंहासनं तत्र निधाय भृत्या

मृद्धास्तरैरास्तरणं कुरुध्वम् ॥२१॥

(ततः प्रविशति सालङ्कारः सपरिवारो हिरण्यकशिपुः ।)

हिरण्यकशिपुः - (प्रविश्य सिंहासन उपविशति ।)

(सर्वे स्वे स्वे स्थान उपविशन्ति ।)

हिरण्यकशिपुः - भद्र विद्युदंष्ट्र शृणु मद्बचनम् ।

विद्युदंष्ट्रः - (सविनयमुत्थायाञ्जलिं बद्ध्वा ।) आज्ञापयतु महाराजः ।

हिरण्यकशिपुः - राज्यं ममैव सर्वत्र....

विद्युदंष्ट्रः - देव तवैव राज्यं तिलपरिमितं किमप्यन्यसत्ताकं न पश्यामि ।

हिरण्यकशिपुः -सुखिनः स्वजनाः किमु ॥

विद्युदंष्ट्रः - प्रभो त्वन्नाथानां कुतस्तरां दुःखम् ।

हिरण्यकशिपुः - नष्टाः किं शत्रवः सर्वे....

विद्युदंष्ट्रः - तेषां गन्धमपि मनसा न सम्भावयामि ।

हिरण्यकशिपुः -स्वस्थोऽहं तर्हि बन्धुभिः ॥२२॥

विद्युदंष्ट्रः - महाराज नित्यमिदमेव वयं सर्वेऽप्याशास्महे ।

हिरण्यकशिपुः - (सहर्षम् ।) भद्र स्वस्थानमलङ्कुरु ।

विद्युदंष्ट्रः - (सविनयमुपविशति ।)

हिरण्यकशिपुः - (सभक्त्यानन्दम् ।)

मदुत्कर्षद्रुमोत्सेधकारणं रणमूर्द्धनि ॥

सर्वत्रापि च मन्येऽहं भार्गवानुग्रहामृतम् ॥२३॥

विद्युदंष्ट्रः - यथाह महाराजस्तथैव ।

(नेपथ्ये ।)

(मङ्गलवाद्यध्वनिः । सर्वेऽपि ससम्भ्रमाह्लादमाकर्णयन्ति ।)

(ततः प्रविशति शुद्धान्तचरः कञ्चुकी ।)

कञ्चुकी - (प्रविश्य । सानन्दसम्भ्रमम् ।) विजयतां दैत्येन्द्रः । श्रवणामृतं पुत्रजननं
श्रावयामि ।

(सर्वेऽपि साधु साध्विति प्रशंसन्ति ।)

हिरण्यकशिपुः - (साह्लादम् । स्वकराभ्यामुत्तार्य कटकौ तस्मै प्रयच्छति ।)

कञ्चुकी - महाराजप्रसादः । (इति सानन्दं धारयन् ।) महाराज गच्छामि शुद्धान्तम्
आगच्छति जन्मपत्रिकां गृहीत्वा गुरुपुत्रः । (इति निष्क्रान्तः ।)

(ततः प्रविशति गन्धाक्षतचर्चितभालः पत्रिकाहस्तः शण्डः ।)

(प्रविश्यालोक्य च ।)

शण्डः - अयं महाराजस्तावदुपसर्पामि । (इति उपसृत्य ।) दैत्येन्द्र दिष्ट्या
वर्धसे देव्युदरदुग्धोदधितः पुत्रेन्द्रदयेन ।

हिरण्यकशिपुः - (साह्लादसम्भ्रममुत्थाय ।) गुरुपुत्रं प्रणमामि ।

शण्डः - (हस्तमुदस्य ।) वंशवृद्धिरस्तु ।

हिरण्यकशिपुः - गुरुपुत्रैतदासनमलङ्कुरु ।

शण्डः - (तथा करोति ।)

हिरण्यकशिपुः - (सिंहासन उपविश्य । किञ्चित् सलज्जं सानन्दम् ।) गुरुपुत्र
कीदृशोऽयमर्भको भविता ।

शण्डः - (स्वगतम् ।) हन्त ग्रहसूचितं पितृनाशकत्वं भगवद्भक्तत्वं च कथं
कथयामि कथमतथ्यमपि वदामि । भवतु वाग्वैदग्ध्यं करोमि ।
(प्रकाशम्) अयं किल ।

स्वास्थ्यं विधाता त्वयि दैत्यवर्गे

प्रतापवानुत्तममार्गवर्ती ॥

ज्ञानी नयाब्धिर्विपुलायुरस्ति

तवात्मजो वंशधरो बलिष्ठः ॥२४॥

हिरण्यकशिपुः - (सानन्दम् ।) अयं गुरुचरणानां कृपाप्रभावः ।

- शण्डः - तत्रापि भवद्भक्तिरेव कारणम् ।
 विद्युदंष्ट्रः - एवमेव ।
 शण्डः - राजन् गच्छाम्यानन्दजनकं वृत्तान्तं गुरुचरणान् कथयितुम् । (इति निष्क्रान्तः ।)
 हिरण्यकशिपुः - भद्र विद्युदंष्ट्र

दातव्यान्याभरणान्यम्बरसहितानि याचकेभ्यश्च ॥
 स्वीयेभ्यः स्यन्दनगजतुरंगं गावोऽर्भकस्य संवृद्ध्यै ॥२५॥
 तोरणमुकुरपताकाकदलीभिर्वेश्मसङ्घमत्युच्चैः ॥
 सम्मार्जनचन्दनवाःसेकैर्मार्गान् विभूषय त्वं द्राक् ॥२६॥
 किञ्च ।

वाद्यान्यम्बरगानां भौमानां संसृजन्तु निधवानम् ॥
 श्रुतिसुखदं समयेऽस्मिन्वह्नेर्यन्त्राणि दुर्गसंस्थानि ॥२७॥

- विद्युदंष्ट्रः - (ससम्भ्रमाह्लादम् ।) यदाज्ञापयति देवः । कः कोऽत्र भोः ।
 (प्रविश्य ।)

दौवारिकः - जयतु जयतु देवः । कः नियोगः ।

विद्युदंष्ट्रः - आकारय तावत्कोशाधीशम् ।

दौवारिकः - (निष्क्रम्य कोशाधीशेन सह प्रविशति ।)

कोशाधीशः - (प्रविश्य ।) विजयतां महाराजः किमनुष्ठेयं मया ।

(तदन्तरे ।)

विद्युदंष्ट्रः - भद्र कुमारजननोत्सवपारितोषिकाणि दातुमानय वस्त्राभरणादीनि ।

कोशाधीशः - (ससम्भ्रमाह्लादम् । निष्क्रम्य वस्त्राभरणादिपात्रवाहकैः परिजनैः सह प्रविश्य हिरण्यकशिपोः पुरःप्रदेशे स्थापयति ।)

हिरण्यकशिपुः - (सहर्षम् । विद्युदंष्ट्रप्रभृतिभ्यो मुख्येभ्यो वस्त्राभरणानि ददाति ।)

ते सर्वेऽपि - महाप्रसादः । (इति सानन्दं धारयन्ति ।)

हिरण्यकशिपुः - भद्र विद्युदंष्ट्र अन्येभ्यः सर्वेभ्यस्त्वमेव देहि ।

विद्युदंष्ट्रः - देवादेशः प्रमाणम् । (इति सानन्दं तथा करोति । ततोऽञ्जलिं बद्ध्वा ।)
देव भवदाज्ञप्तमन्यदापि कृत्यं निर्वर्त्तयितुं गच्छामि ।

(इति निष्क्रान्तः ।)

(ततः प्रविशति शण्डामर्काभ्यामनुगम्यमानः शुक्रः ।)

शुक्रः - (प्रविश्य । सर्वतोऽवलोक्य । श्रवणमभिनीय ।)

दुर्गस्थानलयन्त्रवर्त्तिचपलासद्धूममेघाः पुनस्-

तद्घोषस्तनितानि च क्षितिपतेः संसूचयन्त्यादितः ॥

सत्पुत्रोदयवृष्टिकालमधुनाऽऽह्लादाम्बुसंवर्षुकं

स्वानां तापहरं वनीयकमयूराणां गिरां वर्धकम् ॥२८॥

(पदान्तरं गत्वा ।)

नव्याम्रपर्णतोरणमाला गोपुरपुरःप्रबद्धेयम् ॥

किमुपत्तनेन विधृता गारुत्मतनिष्कमालिकाऽऽनन्दात् ॥२९॥

(पुनः पदान्तरं गत्वा ।)

इदं गोपुरं तावत्प्रविशामि । (इति प्रवेशं नाटयन् श्रवणमभिनीय ।)

पुटभेदनपेटीपुटनिभृतं पुत्रोत्सवाख्यसद्रत्नम् ॥

संसूचयत्ययं मे मङ्गलवाद्यध्वनिः पिशुनः ॥३०॥

(पुनः पदान्तरं गत्वा सर्वतोऽवलोक्य सानन्दम् ।)

विरजस्काशचन्दनजलसिक्ता मार्गा दिशन्ति दृक्सौख्यम् ॥

आदर्शाशुकतोरणकदलीयुक्तानि पण्यवेशमानि ॥३१॥

किञ्च । पौराः ।

रत्नाभरणवराम्बरपरिष्कृता यक्षकर्दमालिप्ताः ॥

ध्वजपटचोरिततपनातपतापेऽस्मिन्पुरे चरन्त्युत्काः ॥३२॥

(पुनः पुरो गत्वाऽवलोक्य च ।)

चामीकररत्नाम्बरभूषितगजरथतुरङ्गपादचरम् ॥
धृतमाल्यं सामोदं सामोदं मानसं भृशं तनुते ॥३३॥

(पुनः पदान्तरं गत्वा ।) इदं नन्द्यावर्तद्वारम् । तावत् प्रविशामि । (इति प्रवेशं नाटयन् । श्रवणसुखमभिनीय ।)

सङ्गीतं श्रुतिसुखकरमतिसुखयत्यपि वनप्रियं मां द्राक् ॥
सङ्गीतशास्त्ररीत्याऽऽकलितं वाद्येन वारकान्तानाम् ॥३४॥

(पुनः पदान्तरं गत्वा ।) अयं हिरण्यकशिपुः सपरिवारस्तिष्ठति तदुपसर्पामि । (इति उपसृत्य । साह्लादम् ।) राजन् दिष्ट्या वर्धसे सत्पुत्रलाभेन ।

हिरण्यकशिपुः - (ससम्भ्रमाह्लादम् । उत्थाय तत्पादयोः प्रणमति ।)

शुक्रः - सद्वंशवृद्धिरस्तु । वत्स उत्तिष्ठ परिपूर्णमनोरथोऽसि ।

हिरण्यकशिपुः - सर्वं भवत्कृपाकटाक्षक्षितिरुहस्य फलम् । (इत्युत्थाय ।) गुरुपुत्रौ प्रणमामि ।

उभौ - वंशवृद्धिरस्तु ।

हिरण्यकशिपुः - भगवन् पुत्राभ्यामलङ्क्रियतामिदमासनम् ।

शुक्रः - (तथा करोति ।)

हिरण्यकशिपुः - कः कोऽत्र भोः आनीयतां पूजोपकरणम् ।

(प्रविश्य ।)

परिजनः - महाराज सज्जमिदं पूजोपकरणम् ।

हिरण्यकशिपुः - (सभक्त्यानन्दम् । सपुत्रस्य तस्य पूजां करोति ।)

शुक्रः - राजन्नलङ्कुरु स्वसिंहासनम् ।

हिरण्यकशिपुः - (प्रणम्य तथा करोति ।)

शुक्रः -

सत्पुत्राख्यसुधांशूदयसंवृद्धान्ववायदुग्धाब्धिम् ॥

दर्शं दर्शं त्वाप्तुं दृक्सुखमाशास्महे वयं नित्यम् ॥३५॥

हिरण्यकशिपुः - (सविनयम् ।)

नैसर्गिककरुणामृतजलद त्वच्चिन्तनप्रभावेण ॥

भविता सौख्यमहीरुह उच्चैः शीघ्रं फलप्रसूनाढ्यः ॥३६॥

विद्युदंष्ट्रः - भगवन् यथाह महाराजस्तथैव ।

शण्डः - तत्रापि महाराजानन्यभक्तिवर्षतुरिव कारणम् ।

शुक्रः - यथाह शण्डस्तथैव । यतः ।

त एव जलदाः सन्ति स एवाब्धिः पयःप्रदः ॥

तथापि खलु वर्षर्तुः कारणं वृष्टिपोषयोः ॥३७॥

हिरण्यकशिपुः -

निसर्गतः पोषकाश्चामृतदाः साधवोऽम्बुदाः ॥

समास्तापहरास्तेषु पूर्वोक्ता नित्यमीदृशः ॥३८॥

भगवन्मया यथैवानुभूतं तथैवोक्तं न तु प्रशंसा । यतः ।

निसर्गक्रूरोऽहं विधिविहितकार्ये न निरतो

न वा त्वच्छुश्रूषाशुभजनककर्मण्यपि रतः ॥

तथापि ज्ञात्वा मामधममपि भो भार्गव गुरो

विधत्से त्वं नित्यं दनुजजनतायाश्च मम शम् ॥३९॥

शुक्रः -

अक्रूरत्वं च कर्मित्वं न भक्तेः कारणं परम् ॥

बहिःकार्यरतस्यापि चित्तशुद्धिर्हि तत्किल ॥४०॥

शण्डः - सिद्धान्तमाह तातः ।

(ततः प्रविशति प्रसूतिकावेषधरा पर्यङ्कस्था कयाधुश्चेटी कञ्चुकी च ।)

(प्रविश्य ।)

चेटी - भद्र कञ्चुकिन्पुत्रमुखेन्दुदर्शनाय प्रार्थनीयः खलु महाराजः ।

कञ्चुकी - (सानन्दम् ।) हुं गच्छामि (इति नाट्येन प्रसर्पति ।) (पदान्तरं गत्वा ।)
इदं सभास्थलम् अयं महाराजस्तदुपसर्पामि । (इति उपसृत्य ।) जयतु
जयतु महाराजः । भवद्दृष्टानन्दोदधिवर्धकं पुत्रमुखेन्दुमवलोकयितुं
प्रार्थयतेऽन्तःपुरिकाजनः ।

हिरण्यकशिपुः - (किञ्चित्सलज्जास्मितं गुरोर्मुखमवलोकयति ।)

शण्डः - (सानन्दम् ।)

दिष्ट्या क्षणोऽयं समुपागतोऽद्य

तेनाऽतिनन्दामि भृशं मुहुस्त्वम् ॥

शुभं हि शीघ्रं कुरु दैत्यवर्य....

हिरण्यकशिपुः - (सानन्दम् ।)

....यथा भवानाह तथा करोमि ॥४१॥

परं भवद्भस्तपलाशरम्यच् -

छाया भवत्वर्भकमूर्द्ध्नि भूमन् ॥

इत्थं समिच्छामि

शण्डः -तथैव योग्यं....

शुक्रः - (साह्लादम् ।)

....ममात्यभीष्टं समुदाहृतं ते ॥४२॥

(इति सर्वेऽपि उत्तिष्ठन्ति ।)

(हिरण्यकशिपुः सपुत्रो गुरुश्च गमनोद्योगं नाटयतः ।)

हिरण्यकशिपुः - कञ्चुकिन् दर्शय तावत्सूतिकागृहस्य मार्गम् ।

कञ्चुकी - महाराज इत इतः ।

चेटी - देवि देहि मद्भस्तयोः कुमारम् ।

कयाधुः - हञ्जे किमिति ।

चेटी - सम्प्राप्तो महाराजस्यागमनावसरः ।

- कयाधुः - किमर्थमागच्छति महाराजः ।
- चेटी - देवि कुमारमुखेन्दुदर्शनाय ।
- कयाधुः - कथं ज्ञातम् ।
- चेटी - देव्येतदर्थं पूर्वमेव कञ्चुकी मया प्रेषितः ।
- कयाधुः - (कृच्छ्रादुत्थाय सश्रमखेदं सक्रोधमिव ।) हञ्जे कस्तेऽयं त्वरास्वभावः । किं क्वापि पलायतेऽयमर्भकः ।
- चेटी - (सस्मितम् ।) देवि मम दैवद्रुमसत्फलपरिपाकवशादेतदपि सत्त्वरमेव भविष्यति ।
- कयाधुः - (सक्रोधमिव सस्मितं तूष्णीं तत्करयोः कुमारमर्पयति ।)
- चेटी - (साह्लादं सवस्त्रं गृह्णाति ।) (प्रह्लादो बालभाववशादानन्दजनकं रोदिति ।)
- चेटी - (लालयन्तीतस्ततः परिभ्रमति ।)
- कयाधुः - (सतृष्णमवलोकयति ।)
- कञ्चुकी - (पदान्तरं गत्वा ।) इदमन्तःपुरद्वारं तत्प्रविशतु महाराजः ।
(इति सर्वेऽपि प्रवेशं नाटयन्ति ।)
(पुनः पदान्तरं गत्वा ।)
- कञ्चुकी - इदं सूतिकागृहं तदुपसर्पतु महाराजः । (इति स्वयं तत्रैव तिष्ठति ।)
(ते सर्वेऽपि तत्र गच्छन्ति ।)
- शुक्रः -
कवोष्णश्चौषधीनां च गन्धैर्मिश्रः समीरणः ॥
सूतिकागृहसामीप्यं सूचयत्येष सौख्यदः ॥४३॥
- शण्डः - (आघ्राणमभिनीय ।) हुं तथैव ।
- हिरण्यकशिपुः - (आघ्राणमभिनीय तूष्णीं चलति ।)
- शुक्रः - (पदान्तरं गत्वा । सानन्दसम्भ्रमम् ।) राजन्नियं मदनिका कुमारं लालयन्तीतस्ततः प्रसर्पति ।

- शण्डः - (सानन्दस्मितम् ।) हुं तथैव ।
 चेटी - (सर्वास्तानवलोक्य सहर्षं गुरोश्चरणयोरुपकण्ठे स्थापयति ।)
 शुक्रः - (सानन्दाश्रु हस्तेन कुमारस्य शिरः परिमृश्य ।) चिरञ्जीवी सन्मार्गवर्ती
 च भव । (पुनर्निपुणमवलोक्य ।)

राजन् प्रह्लादजनकोऽर्भकोऽयं तेन हेतुना ॥

प्रह्लाद इति विख्यातो नूनं लोके भविष्यति ॥४४॥

- शण्डः - हुं युक्तमभिहितम् ।
 हिरण्यकशिपुः - (सानन्दम् ।) यथा गुरुचरणानामाज्ञा तथैव भविता । (इति प्रणमति ।)
 चेटी कारय तावद्गुरुचरणयोः स्पर्शम् ।
 चेटी - (तथा कृत्वा हिरण्यकशिपोश्चरणोपकण्ठेऽर्पयति ।)
 हिरण्यकशिपुः - (सानन्दम् । हस्तेन तन्मस्तकमभिमृश्य मनस्येवाशिषं प्रयुज्य ।)
 चेटी नय तावद्गुरुपुत्रयोश्चरणोपकण्ठे ।
 चेटी - (तथा करोति ।)
 उभौ - चिरञ्जीवी सन्मार्गवर्ती च भव ।
 चेटी - (पुनः करयोर्धृत्वा लालयन्ती निपुणं निरीक्ष्य । सानन्दम् ।) गुरुपुत्र
 पश्य मुखेनायमस्माकं देवीमनुकरोति ।
 शण्डः - (निपुणं निरीक्ष्य । सानन्दस्मितम् ।) हुं देवीमेवानुकरोत्यास्येन । (पुनर्निपुणं
 निरीक्ष्य ।) चेटी पश्य पश्य उरःस्थलेन कट्या चास्मन्महाराजमनुकरोति ।
 (इत्यङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां तं कपोलयोः स्पृशति ।)
 चेटी - (सस्मितम् ।) हुं महाराजमेवानुकरोति ।
 शुक्रः - (निपुणं निरीक्ष्य । सानन्दस्मितम् ।) भुजचरणेन पितृव्यमनुकरोति ।
 पश्यतु महाराजः ।
 हिरण्यकशिपुः - (सस्मितम् । तूष्णीं तिष्ठति ।)
 उभौ चेटी च - हुं तथैव ।

- शुक्रः - सर्वाण्यपि शुभचिह्नानि मन्मानसमानन्दयन्ति ।
- चेटी - (सस्मितम् ।) स्वकीयानां निसर्ग एवायम् । एतत्सर्वं भवत्कृपामहीरुहस्यैव स्वादुफलम् ।
- हिरण्यकशिपुः - साधु चेति साधु यथोचितमेवाभिहितम् ।
(नेपथ्ये शङ्खध्वनिः ।)
(श्रुत्वा ।)
- शुक्रः - किं सम्प्राप्तः सन्ध्यावसरः । (आकाशे दत्तदृष्टिः ।) भगवान् सहस्रकरोऽपि सायंसन्ध्यां निर्वर्त्तयितुमिव भजते पश्चिमार्णवम् ।
- शण्डः - हुं तथैव ।
- हिरण्यकशिपुः - प्राचीमभिवीक्ष्य ।
यदपि रसाधिपपतिका क्षीणवसावस्तमागते मित्रे ॥
रागवतीति दिशेयं प्रेम्णः सीमा प्रतीचिका नूनम् ॥४५॥
- शण्डः - राजन् सम्यगुत्प्रेक्षितम् ।
- शुक्रः - राजन् सम्प्राप्तः सन्ध्यावसरस्तद्गन्तुमिच्छामि ।
(इति पुत्राभ्यां निष्क्रान्तः ।)
- हिरण्यकशिपुः - (पदान्तरं गत्वा ।) कञ्चुकिन् दर्शय तावत्सभास्थलस्य मार्गम् ।
- कञ्चुकी - इत इतः । (इति पुरः प्रसर्पति ।) (पदान्तरं गत्वा ।) इदं सभास्थलम् इदं सिंहासनं तदलङ्करोतु महाराजः ।
- हिरण्यकशिपुः - (तथा करोति ।)
(प्रविश्य पटाक्षेपेण ।)
- विद्युद्वृष्टः - जयतु जयतु महाराजः । निर्वर्त्तितं किलाज्ञानुरूपं कार्यम् ।
- हिरण्यकशिपुः - साधु भद्र साधु मदाज्ञानुवशादतिश्रान्तोऽसि ।
- विद्युद्वृष्टः - देव आनन्दजनके कर्मणि विशेषतो भवदाज्ञया कीदृशोऽस्माकं श्रमः साम्प्रतं धन्योऽहमस्मि चिराभिलषितेन सम्प्राप्तेनावसरेण ।

हिरण्यकशिपुः - (सानन्दम् ।) भद्र साधु भणसि । स्वस्थानमलङ्कुरु ।

विद्युदंष्ट्रः - (सविनयं तथा करोति ।)

हिरण्यकशिपुः - (ऊर्ध्वमवलोक्य ।) भद्र पश्य पश्य

ताराबुद्बुदकलितध्वान्तस्नेहे वियद्बृहत्पात्रे ॥

चन्द्रोद्दीपो रचितो मार्गे ज्योत्स्नाभिसारिकासुखदः ॥४६॥

विद्युदंष्ट्रः - (ऊर्ध्वमवलोक्य ।) यथाह महाराजस्तथैव ।

हिरण्यकशिपुः - (पुनरूर्ध्वमवलोक्य ।) भद्र पश्य पश्य ।

जगदानन्दकन्दं चन्द्रं जलधरा मलिनीकुर्वन्ति परमहं तावदेवं मन्ये ।

नीतोऽनेन मदंश एव जलधेरुद्दीय गंत्रा चिरं

चोरेण द्विजपेन नीरदमिषात् पङ्कोऽयमुच्चस्थितम् ॥

इत्यासारगुणोच्चयाप्तगतिकः शून्ये कलङ्काविलं

ताराप्तं मलिनीकरोति स रुषा तं साम्बरं साम्प्रतम् ॥४७॥

(पुनर्विद्युतमवलोक्य स्तनितश्रवणमभिनीय ।) भद्र शृणु ।

दृष्ट्वा लाञ्छनमिन्दुमध्यपतितं मत्वा स्वकीयार्भकं

नीतं तदद्विजराजकेन तमिमं शून्ये भ्रमन्तं क्रुधा ॥

मेघा गर्जनसर्जनैः स्वसमये विद्युत्करालासिना

तर्जन्तो जलजालमन्दगतयो नोच्चङ्गताः साम्प्रतम् ॥४८॥

विद्युदंष्ट्रः - यथार्थमुत्प्रेक्षितं महाराजेन ।

(पटाक्षेपेण प्रविश्य ।)

कञ्चुकी - जयतु जयतु देवः । सज्जं शयनोचितं साहित्यम् ।

हिरण्यकशिपुः - भद्र समयोचितमावेदितम् । भद्र विद्युदंष्ट्र शयनाय गच्छामः ।

विद्युदंष्ट्रः - यथाभिलषितं महाराजाय ।

(इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।)

॥ इति श्रीनृसिंहविजयनाम्नि महानाटके प्रह्लादोत्पत्तिर्नाम सप्तमोऽङ्कः ॥